

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

קונטרס מנחת יהודה חלק ד

אור הזוהר 330 * אלול תשע"ג

הכשרות בישראל אנציקלופדיה למלחמת השחיטה חלק יב

בו יבוא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בבבילות וטרופות

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

כו. שלא יטעו שבכך שידועים בבטחה שהרב הוא גדול בתורה וביר"ש באמת אז זה כבר מספיק, כי כפי שכבר הזכרתי קודם שלרב המכשיר חייב שיהיו מעלות שלרוב בעלי המכשירים אין (ראה לעיל).

כז. עוד חייבים לדעת כל אלו המחפשים דוקא מן המוכרח, ולא רוצים להשתמש במה שמותר רק בשעת הדחק ועליהם היתרים שונים, עליכם לדעת כי הינכם חיים בטעות גדול כי אין כמעט (מחוץ מיחידים ממש) שום מאכל שהוא באמת כשר למהדרין מן המהדרין, ושעל זה הרב בעל המכשיר אינו בעל אחריות, כי האחריות רק על הכשרות ולא על ההידור.

לכך אנו נצטט כאן את דברי אלקים חיים שכתב כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל בתשובתו (נדפס בנפש ישעיי' ח"א עמוד תכ"ג ע"ש דה"ק באריכות) שאנו רק נעתיק כמה שורות הנוגעות לעניננו.

וזל"ק (בד"ה הנה מה): האם על ההכשר רשום אופן ההשגחה, הוא הלא כתב רק שהמוצר כשר, וכך אכן האמת על פי ההלכה, והלא כל הענינים העומדים תחת השגחת בי"ד אז באופן כזה כשמביאים בפני הבי"ד בשר שיש עליהן שאלה ובי"ד מתיר, או ריאות שיש עליהם שאלות ובי"ד מתיר בשל הפסד מרובה על אף שההיתר הזה הוא רק בשעת הדחק ובהפסד מרובה, וגם זה המדקדק במעשיו אינו יודע כלל שהבשר שהוא אוכל היה עליהן שאלות שעל אף שנפסק שהן כשרות הוא לא היה אוכל אותן, הקונה רואה שכתוב כשר ואינו יודע כלל איזו מידת כשרות על המוצר כו', אותו דבר במצות שנשים אופות כו' ואתו דבר אצל יין וכו'.

כולם יודעים שבי"ד פוסק רק מה שהוא מעיקר ההלכה, וכל מי שמדקדק מתעניין בפרטיות, ואינו סומך על ההכשרים.

ואם ישנם אנשים שאינם מבינים את לשון החכמים הללו לבד טועים וגרמו לעצמם הפסד, אבל החכמים (הרבנים) אינם רוצים לשקר ח"ו, עיין עוד שם באריכות גדולה.

עוד כותב שם הרבי זצ"ל, שהתהליך הזה חייב להיות, כי אחרת אף רב לא יוכל לתת הכשר, והצבור יבא לידי אכילת מאכלות אסורות, אבל באמת על הצבור לדעת כי ההכשרים אינם בשביל המדקדקים, כי הללו אסור להם לסמוך על הכשרים כלל שנעשו רק בשביל פשוטי המון העם.

כת. עוד כותב שם הרבי זצ"ל שמאחר וההכשר אינו מיועד למדקדקים, לכן שהרבנים ימנעו מלכתוב על המוצרים כשר למהדרין מן המהדרין, כי סתם אנשים יקנו את המוצר אפילו אם יהיה כתוב רק המילה "כשר", ולכן כשכותבים מהדרין מן המהדרין מטעים בזאת את המדקדקים הסבורים שהמוצר טוב גם בשבילהם.

כט. יוצא מכל הנ"ל שכל המוצרים שיש עליהם את הנוסח למהדרין או תעמולה דומה הרי שהוא שקר גמור ושלא יאמינו להם.

בפרט היום כפי שכבר כתבנו קודם, הלואי שזה יהיה כשר בשעת הדחק, כי לדאבוננו המכשולות כל כך גדולים שחלק גדול מן המאכלים עם ההכשרים הטובים ביותר יש להם בעוה"ר חששות גדולים, בפרט כפי

כא. בעוה"ר המצב הוא כזה שרוב האנשים סומכים על הרבנים המכשירים שכל מהוויים הוא כסף מה שהם מרויחים על זה שהם נותנים השגחה. הם מבקרים שם רק מפעם לפעם, הוא מסתכל לצדדים בכדי לצאת ידי חובה, ולעיתים הוא חושש מבעל הבית, ולכן הוא אינו חוקר ודורש מספיק כפי שצריך לעשות בכדי לדעת כל מה שמכניסים לתוך המאכל, שלעתים רבות יש בהם חשש של איסורי דאורייתא נבלה וטריפה ממש רח"ל, הוא לוקח רק בחשבון שהדבר יכול לגרום לו הפסד מומן וכדומה.

לעיתים רבות על אף שידוע לו על הרבה חששות, הוא מנסה להעמיד היתרים רבים ככל שניתן בכדי להכשיר את המאכל, על אף שלהיתרים שלו יש יסודות מאוד רעועים.

כב. כל זה נובע מכך שהוא חושש לבקר יותר מדי את בעל הבית כשהוא יכול לעתים להדיחו מתפקידו, במיוחד כשברור לו שהוא יוכל למצוא תפקיד שני בקלות, ומכל זה יוצא שאלפי יהודים נכשלים במאכלות אסורות בלי שהם יודעים על כך, כפי שהעובדות הוכחו אפילו אצל רבנים גדולים ד' ישמרנו.

כג. חלק גדול מן המכשירים מקבל את כספו לא בשל ההשגחה החזקה שלו, אלא ההיפך בשל העלמת עין מבעיות שונות, וזאת כשאינם נותנים את הדעת למה שהם רואים באמת, וכל ההשגחה נוטל רק הבעל הבית בכדי להסוות את עיני ההמונים בכדי שיחשבו שהמוצר כשר כשימכו על בעל המכשיר והשגחתו כשהוא ידוע ומפורסם כרב גדול בתורה וכדומה.

כד. יותר ויותר בעלי מכשירים סומכים למעשה על בעלי מכשירים אחרים, מאחר ובמוצרים שמייצרים מכניסים מוצרים מוכנים שעליהם נותנים הכשרים רבנים אחרים והוא נאלץ לסמוך על אותם בעלי המכשירים, פירושו של דבר שהמאכל יכול להיות מעורב במוצרים של בעלי מכשירים שונים, כשיתכן שהיהודי הקונה את המוצר בעצם רק מסתמך על אותו רב הנותן את ההשגחה ולא על הרב שנתן את ההשגחה על המוצר שהכניסו לתוך אותה תוצרת.

וזאת כבר בעובדה הטובה ביותר, כי רוב רובם של המוצרים הכשרים אין לתוצרת שמכניסים לתוך אותה תוצרת כלל הכשר, והרב סומך על היתרים שונים, כי ברור שהרב בעל המכשיר אינו מסוגל - גם כשייצא בכך - ללכת לבדוק ולשמור על כל מאות המפעלים המייצרים את התוצרת בכל רחבי אמריקה ולעיתים אף במדינות מרוחקות בגלל מוצר אחד שיהיה מרישא ועד גמירא בהליך כשר.

כה. אנשים אומרים, אותי כלל לא מעניין, להכות יכו את הרב בעולם הבא. אבל האמת היא שהטענה כולה שקרית, כי הגם שהרב יקבל את עונשו בעולם הבא על שהחטיא את ההמונים, אבל זה לא יפטור את מי שאכל מן התוצרת שסמך בעינים עוורות על בעל המכשיר מבלי שבדק היטב בחקירות ודרישות שאכן ניתן לסמוך על הרב הנותן השגחות טובות.

לא היה כמעט שכיח להשיג, ולכל קהלה קטנה היה בית מטבחים משלה עם שוחטים ובודקים, וכן דברים אחרים הכל משלה, ולכן הרב בעזרת המשגיחים התמידיים לא היה קשה לשלוט על כל מהלך התוצרת, ובמיוחד כשהוא כלל לא היה תלוי בבעלי בתים ולא היה מקבל כסף כלשהו בשביל ההשגחות שכאן הם בכלל לא קיימים ולכן יצא במשך המזן הרבה מכשולות.

במיוחד כשהכל נעשה בבתי חרושת רחוקים שפשוטי המון עם כלל לא יעלה על דעתם לפנות לשם ולבדוק האם הכל על הצד הטוב ביותר, כפי שהיו רגילים בבית, ואפילו כשהוא כבר כן היה נוסע לשם לא היו מכניסים אותו כלל ובודאי שלא היו מראים לו את כל הסודות, וחונן מזה הוא ממילא לא יבין את כל הטכניקה של התוצרת איך היא מיוצרת ובאיזה תהליך, ולכן חייבים לסמוך על הסוחר או הרב המכשיר המקבל מהסוחר את כספו בעוה"ר.

לו. עוד חילוק קיים כאן שכאן נעשה הכל בכמויות בשביל עשרות אלפי אנשים שגם זה גורם לרב שיהיה חייב לסמוך על היתרים שונים כמו הפסד מרובה, שבבית בעת שהיתה קיימת שאלה יכלו יותר להחמיר, ואם לא יכלו הרי שבעלי המהדרין ידעו על כך ונזהרו שלא להשתמש באותה תוצרת וד"ל.

לז. ומי מדבר כלל על אותם אלו הקובעים את סעודתם בכל מקום, אוכלים אצל כולם, ואינם מדקדקים אצל מי הם אוכלים, במסעדות, בשמחות, ואין ספק שבאיזשהו מקום הם נכשלים בלא יודעים, שבכל אותן מקומות ישנם מכשולות גדולים שאיננו רוצים להאריך בכך בענין זה, אבל בבית היו כל המאכלים האלו בלאו הכי ולכן יכלו לאכול בשקט וכדומה.

לח. ישנן עוד חילוקים כאלה, אבל הם אינם חשובים, כי בשביל אלו שאינם מעוניינים בדיבורי אמת לא יעזור דבר וכל זמן שלא יורידו להם את הגהינם בפני העינים, אז בשביל אלו הרוצים לנהל את ביתם על טהרת הקודש כמו שקיבלו על עצמם בכל הדורות, מספיק שנזכיר מה שהכרנו לעיל.

לט. כשרבה של שפארנע זצ"ל הגיע בעת המלחמה לפעסט לא יכלו להשיג אז מצות יד, ולכן על כרחו הוא נאלץ באותה שנה לקנות מצות שאפו במכונה, ואז הוא עבר לבית אפיית מצות המכונה ומצא שם כל מיני קלקולים, הוא מיד פנה לראב"ד של פעסט הגה"צ ר"י שטייף זצ"ל שנתן את ההכשר על המצות ועוררו על כך.

הראב"ד פנה עמו יחד לבית אפיית המצות, והזהיר את בעל המאפיה לעשות הכל כפי שיוורה לו הרב של שפארנע, והראב"ד חזר לביתו, אך כשרבה של שפארנע ביקר אותו על תהליך מסויים של האפיה, הטיח בו בעל המאפיה: "ללמוד אתה יודע יותר טוב ממני, אבל באפיית מצות אני מבין יותר טוב ממך", ולא הסכים לעשות כפי שהורה לו רבה של שפארנע.

מכאן אנו רואים, שאפילו היכן שיש הכשר של גאון וצדיק יכול גם לקרוא שהוא כלל לא יהי בקי בתהליכי הייצור, אבל כל זאת אין כוונתו לפגוע בכבודו של הרב, מאחר והרב בוודאי מתכוון לטובה.

מ. בספר הכנה דרבה אות כ"ב (מהגה"ק ערוגת הבושם זצ"ל) לאחר שהוא מאריך שם שלא לסמוך על הכשרים הוא מסיים "שהתאפסו הרבה גדולים וצדיקים והדפיסו מודעה רבה שלא לסמוך על שום הכשר כל עוד שהבעל הבית אינו ירא שמים מרבים" (המודעות הודפסו בגלל מכשולות (הרבה יותר קטנות ממכשולות של היום), שאירעו אז).

מא. אותו דבר פוסק ההערוגת הבושם בשו"ת או"ח (ס"ו ס"ה).

מב. הזכרון יהודאי כותב (אות קנב) מהראוי שמי שהוא ירא שמים שלא יסמוך על השגחות הנעשים תחת השגחות הרבנים, אלא הוא בעצמו ישמור ויחפש מה ראוי לעשות. ובודאי שבזמנינו חייבים כך לנהוג בכל המצות ומכש"כ וכו' שכל מעייניהם הוא לגרוף כספים ורווחים והם ממחרים וכו' כידוע, עכ"ל.

מג. בשלה"ט (ע' קצ"ח) כתוב, גם מזהירים יראי השם שלא לאכול שום דבר שזקוקים לו להכשר של רבנים מאותם הדברים העשויים בבתי חרושת כו', ע"ש.

שהרבי מסאטמאר זצ"ל כותב בהמשך שמצב זה חמור במיוחד בתקופתנו ששכיח פרצות (הסוחרים עושים כל מיני תעלולים כו') אי אפשר כלל לסמוך סתם על חזקת כשרות, ושהיום המצב השתנה בתכלית והוא גרוע בהרבה בגלל הערמומיות הגדולה והקונים נכשלים כשאנים יודעים מי ומה במאכלים, עיי"ש באריכות.

ל. ע"כ אני מודיע ומזהיר את הצבור שלא ירמו את עצמם שהגם שאוכלים מכל ההכשרים הטובים אז נחשבים למדקדק ויהודי יפה, בפרט שאת התשובה הזו כותב רבנו לפני המלחמה שמאז המצב הפך להיות גרוע בהרבה, בפרט באמריקא שם מייצרים בכל בטכניקה החדשה ביותר כידוע.

לא. כל מה שמייצרים ועושים בבית הוא הרבה יותר טוב ובטוח ממה שקונים עם ההכשר הטוב ביותר (חוץ ממה שמכניסים דברים מוכנים לתוצרת שאז שוב נופלים לחששות אפילו כשעושים זאת לבד).

לב. עוד ראיתי בהרבה בתים יהודיים ששם אפילו כשבדרך כלל מדקדקים בכשרות (על פי הבנתם), אבל לילדים נותנים מכל סוגי הממתקים, כמו סוכריות, שוקולדים, עוגיות, עוגות, וכו' וכו', וכך גם בבית הספר או בחדר בכיתות הנמוכות שהמלמדים והמורות נותנים לילדים הכל מכל הבא ליד (וזאת גם לילדים שבבית כלל אין משתמשים בכל אותן התוצרת) הכוונה היא למשוך את הילדים ללימוד אבל למעשה יוצא מכך ההיפך, במאכלים הללו רק גורמים שמקלקלים יותר בעוה"ר, שכיום יש מתוכם מאות סוגי מינים, זה מגיע בחבילות מוכנות כשעליהן מתנוסס המילה כשר, ולעתים רבות כשאין כלל עליהן הכשר, ואפילו כשיש כן הכשר רוב הפעמים אי אפשר כלל לסמוך עליהם.

הרבה פעמים אפילו כשהרב כבר אינו חי עוד, או כשאותו רב הוריד את ההכשר מן המוצר, עדיין משתמשים בשמו, ולעתים אף מדפיסים שם של רב שכלל אינו קיים, אך הסוחרים יודעים כי בשביל לרמות את הצבור זה מספיק, ואין בעוה"ר כלל מי שימחה על אותה הפקרות.

לג. וגם אלו שהם באמת כן מדקדקים הם מורים לעצמם היתר לילדים קטנים בני 2-3 ומבוגרים יותר לתת להם כל מיני ממתקים שהכשרות שלהם רופפת, וכן גם נותנים להם ויטאמינים וסיריולס שרבנים מובהקים העדיפו על אותן המוצרים שיש עליהם חששות גדולים.

לד. כן סומכים על החוק המחייב את בעל התוצרת לכתוב מה מכיל המוצר, שכיום כבר יודע כל אחד שלא ניתן כלל סמוך על כך כי:

המאכלים מבושלים, אפויים, וצלויים באותן הכלים שיש בהם חשש טריפה.

לכל מאכל יש על פי החוק אחוז מסויים כמה שמותר להכניס בתוכן תוצרת אחרת ואת זאת יש רק לדווח לממשלה, אך על המוצר מותר לכתוב נקי ב-100 אחוז, ובכל מאכל ישנו אחוז שונה כמה מותר לערב, ולכן אי אפשר כלל להביא ראיה ממאכל אחד על משנהו.

מומחים גדולים העידו שעם כל ההחמרה והשמירה של הממשלה בכל זאת ישנם רמאויות גדולות, וזאת לאו דוקא מצד הכשרות אלא בשל סיבות אחרות, בעלי בתי חרושת מכניסים דברים אחרים שהם יותר זולים בשבילם או שהוא עושה את המאכל יותר טוב אבל הממשלה אינה מאפשרת להם לעשות זאת, ולכן הם נאלצים לרמות, ולא ניתן כלל לסמוך על מכוני הבדיקה הבודקים את התוצרת, כי ניתן לעשות אתם עיסקה בכך שיאשרו שהכל בסדר.

לה. זוהי טעות עולמית לחשוב שהכשרות כאן באמריקא טובה יותר מכשרות באירופה כפי שהיה בעבר, טעות זו נובעת מכך שבאירופה היו הרבה שאלות כשמצאו דברים רבים ורצו לרבנים לשאול שאלות, ואז היו מקימים קול צעקה ותקינה, אך כאן עושים הסוחרים כרצונם, הם אינם מספרים לציבור על הבעיות המתעוררות, הם רוצים כסף וכבוד, לעתים שהם מרמים ולעתים הם מפעילים טרור ובכך הם מרמים את דעת הקהל, ובכך הם סותמים את פה הצבור ודעת הקהל המוחים על חסרונות ועוולות הקורים בשטח הכשרות.

המצב שונה בהרבה כאן, וזאת בשל הטעם שהזכרנו קודם שכאן הכל מיוצר בתהליך מסובך, בבית היה כל האחריות וההשגחה של הרב על הבשר, חלב, יין וכו', אבל בקבוקים וחבילות עם אלפי מוצרים מוכנים